

Publicerad 2009-02-19 23:30 av Månika

Liknelse två

Jag ror.

I ett hav.

Av sirap.

Det finns land vid horisonten. Det är så nära att jag kan se hur vackert det är, men sirapen är så seg att det ändå är oändligt långt bort. Hur mycket jag än ror kommer jag ingen vart.

Ibland kommer solen och värmer upp sirapen som blir lättflytande och jag kan ta några riktiga årtag och gläds åt att stranden inte är omöjlig att nå.

Men solen skuggas alltid strax av mörka moln och sirapen blir seg och den lilla lilla bit jag kom nyss är helt bortkastad.

Fastlandet är för långt bort för att jag ska hinna ta mig dit under de korta stunder solen skiner på mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Månika med Poeter.se id #27497 innehar upphovsrätten